

Personalitatea, divinitatea și lucrarea Duhului Sfânt

Personalitatea, divinitatea și lucrarea Duhului Sfânt

Personalitatea și divinitatea Duhului Sfânt

Duhul Sfânt, așa cum ni-l arată Cuvîntul, nu este numai o putere, forță activă a lui Dumnezeu, ci o Persoană divină, la fel ca Tatăl și ca Fiul. El are atributele Dumnezeirii:

- atotștiința: 1 Corinteni 2.10
- atotputernicia: Zaharia 4.6
- prezența Sa în orice loc: Psalmul 139.7
- veșnicia: Evrei 9.14

Locurile din Scriptură care ne arată personalitatea Sa ne descoperă în același timp și divinitatea Sa:

- Matei 28.19: Botezul cu apă este dat în numele Duhului Sfânt, tot așa cum este dat în numele Tatălui și al Fiului.
 - Marcu 13.11: Duhul Sfânt va vorbi prin voi; o persoană vorbește.
 - Ioan 14.16: „un alt Mîngîietor”: trebuie să fie o persoană, tot așa cum a fost Cel dintîi Mîngîietor, Hristos. Același cuvînt grecesc „paracletos” este folosit pentru Duhul Sfânt (Ioan 14.16,26; 15.26; 16.7) și pentru Isus (1 Ioan 2.1); de altă parte, acest calificativ nu se poate aplica decît unei persoane.
 - Ioan 14.26: trebuie să fie cineva care să aducă aminte, să învețe etc.
 - Ioan 15.26,27: „El va mărturisi despre Mine. Și voi de asemenea veți mărturisi”. Această paralelă arată clar personalitatea Duhului.
 - Ioan 16.7: „Vă este de folos să Mă duc, căci, dacă nu Mă duc Eu, Mîngîietorul nu va veni la voi”. La ce le-ar fi fost de folos dacă, rămînînd fără persoana binecuvîntată a Domnului Isus, El ar fi fost înlocuit cu o simplă influență?
 - Ioan 16.13: Cînd va veni Mîngîietorul, Duhul adevărului, „acesta”... (în grecește, pronumele masculin este folosit mereu cînd este vorba de Duhul Sfânt, deși numele „pneuma” (duh) este neutru.)
 - Faptele 5.1-10: A minți pe Duhul Sfânt (versetul 3) înseamnă a minți pe Dumnezeu (versetul 4).
 - Faptele 13.2: „Duhul Sfânt a zis: „Puneți-Mi deoparte...” Este o Personalitate absolută: o influență nu vorbește.
 - Efeseni 4.30: „Nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu”.
 - Romani 8.26: Mijlocește pentru noi: o persoană divină pe pămînt, Duhul Sfânt (versetul 26) și o persoană divină în cer, Domnul Isus (versetul 34).
- Roamni 8.27: gîndirea Duhului.
- 1 Corinteni 12.5,6,11: Duhul împarte darurile și lucrează ca Dumnezeu,
 - Apocalipsa 1.4: Duhul Sfânt (sub forma de șapte duhuri) este pus pe aceeași treaptă cu Cel Veșnic și cu Hristos.
- „Harul Domnului Isus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și părășia Sfîntului Duh să fie cu voi toți” (2 Corinteni 13.13).

Diferite caractere sub care Duhul Sfânt este prezentat în Cuvînt

Duhul Sfânt este prezentat ca Duh de adevăr, de viață, de putere, de dragoste, de sfat, de har, de slavă, de făgăduință, de înfiere (Ioan 14.17; Romani 8.2; 2 Timotei 1.7; Evrei 10.29; 1 Petru 4.14; Efeseni 1.13; Romani 8.15).

El este Duhul Sfânt, Duhul lui Dumnezeu, Duhul Domnului, Duhul Tatălui, Duhul lui Isus, Duhul lui Hristos (Fapte 1.5; Geneza 1.2; Isaia 11.2; 61.1; Matei 10.20; Fapte 16.7; 1 Petru 1.11). Dar El este de asemenea arătat ca: - pecete: verbul a pecetlui este folosit pentru Domnul în Ioan 6.27 și de trei ori pentru cei credincioși în 2 Corinteni 1.22; Efeseni 1.13 și 4.30. Textul din Ioan 3.33 ne dă sensul acestui cuvînt: „Cine a primit mărturia Lui, a adevărit (lit.: a pecetluit) că Dumnezeu este adevărat”; în felul acesta, cînd Dumnezeu pecetluiește un credincios, dîndu-i Duhul Sfânt, El certifică faptul că credința lui este adevărată. Pecetea este semnul pe care Dumnezeu îl pune pe un credincios, recunoscîndu-l ca proprietate a Sa, punîndu-l deoparte pentru El.

- ungere: verbul a unge este folosit pentru Domnul în Fapte 10.38 (și în Luca 4.18, Fapte 4.27) în sensul unei consacrări pentru slujire. Fiind folosit de patru ori pentru cel credincios (2 Corinteni 1.21; 1 Ioan 2.20, 27), acest cuvînt arată puterea de înțelegere duhovnicească pentru a distinge lucrurile lui Dumnezeu (1 Corinteni 2.6-16).

- arvună: folosit de trei ori (2 Corinteni 1.22; 5.5; Efeseni 1.4), cuvîntul acesta arată siguranța lucrurilor care sînt încă de nădăjduit. Este, pentru a spune așa, ca un avans al lucrurilor care ne aparțin în slavă.

- botez: verbul a boteza nu este folosit atunci cînd Duhul Sfînt a coborît asupra Domnului, ci este totdeauna întrebuițat în Scriptură într-un sens colectiv în legătură cu venirea inițială a Duhului Sfînt (Matei 3.11; Marcu 1.8; Luca 3.16; Ioan 1.33), venind să boteze pe iudei (Faptele 1.5) și pe neamuri (Faptele 11.16) „pentru a fi un singur trup” (1 Corinteni 12.13).

Prin ungere avem cunoașterea, prin pecete avem siguranța; și avînd arvuna în inimile noastre, ne bucurăm mai dinainte de binecuvîntarea cunoscută și în vederea căreia am fost botezați cu Duh Sfînt.

Cîteva lucrări ale Duhului Sfânt

- El este Mîngîietorul celor credincioși (Ioan 14.16).
- El învață și aduce aminte cuvintele Domnului (Ioan 14.26).
- El dă mărturie despre Domnul (Ioan 15.26).
- El convinge lumea de păcat, de dreptate, de judecată (Ioan 16.8-11).
- El călăuzește în tot adevărul (Ioan 16.13).
- El vestește lucrurile care vor veni (Ioan 16.13).
- El dă mărturie că sîntem copii ai lui Dumnezeu (Romani 8.16).
- El toarnă dragostea lui Dumnezeu în inimile noastre (Romani 5.5).
- El ia din ce este a lui Hristos și ni-l vestește (Ioan 16.14).
- El inspiră pe autorii Scripturilor (1 Petru 1.11; 2 Petru 1.21).
- El ne ajută în rugăciunile noastre (Romani 8.26, 27; Efeseni 6.18; Iuda 20).
- El împarte daruri oamenilor (1 Corinteni 12.11). Toate aceste lucrări ale Duhului Sfînt s-ar putea rezuma prin aceste cuvinte ale Domnului Isus: „El Mă va preamări” (Ioan 16.14).

Expresii care nu trebuie confundate

- Duhul Sfînt: persoană divină, veșnică, întocmai ca Tatăl și ca Fiul.
- Lucrarea Duhului Sfînt: ea se desfășoară în legătură cu pămîntul, de la cea dintîi pînă la cea din urmă pagină a Bibliei (Geneza 1.2; Apocalipsa 22.17). Se poate stinge lucrarea Duhului, îndeosebi într-o adunare (1 Tesaloniceni 5.19).
- Darul Duhului Sfînt: Este de toată însemnătatea să știm că Duhul Sfînt însuși este Cel care formează darul (Faptele 10.44-46, de exemplu). Acest dar caracterizează în mod exclusiv creștinismul. Prin Duhul Sfînt venit aici pe pămînt ca persoană divină, Dumnezeu pecetluiește credința în Hristos și de atunci înainte Duhul Sfînt își face locuința în cei credincioși. El îi adună de asemenea într-un singur trup ca să formeze „o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul” (Efeseni 2.22). -

Darurile Duhului Sfînt talente, aptitudini dăruite în mod suveran de Duhul celor credincioși în vederea slujirii creștine, adică pentru mîntuirea păcătoșilor și pentru zidirea Bisericii.

- Plinătatea Duhului Sfînt: lucrarea liberă și nestînjinită a Duhului Sfînt în cel credincios, dîndu-i bucuria deplină a lucrurilor cerești sau o pricepere și o putere deosebită pentru o anumită slujire.
- Roada Duhului: Arătarea vieții divine în cel credincios: roadele pe care le aduce sînt dovada vieții celei noi pe care el a primit-o de la Dumnezeu și a lucrării Duhului Sfînt în el.

clickbible.org